ईशा,	ईशना,	ईशिशिषा, ईशिशयिषा ;
ईशनम्,	ईशनम्,	ईशिशिषणम् ;
ईशित्वा,	ईशयित्वा,	ईशिशिषित्वा ;
समीश्य,	समीश्य,	समीशिशिष्य ;
ईशम् २, ईशित्वा २,	ईशम् २, ईशयित्वा २,	ईशिशिषम् २ ; ईशिशिषित्वा २.

(88) "ईष गतिहिंसादर्शनेषु" (I-भ्वादिः-611-सक. सेट्. आत्म.)

'ईषतीतीष उञ्छेऽर्थे, गत्यादावीषते भवेत्।' (श्लो-169) इति देवः।

ईजधातुवत् (81) रूपाणि ज्ञेयानि। मनीषा—'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति अप्रत्ययः। 'शकन्ध्वादिषु टेः पररूपं वाच्यम्' (6-1-94) इति पररूपम्। मनस ईषा=मनीषा। ईषितवान्[A]।

(89) "ईष उञ्छे" (I-भ्वादिः-684-सक. सेट्-पर.)

'ईषतीतीष उञ्छेऽर्थे, गत्यादावीषते भवेत्।' (श्लो-169) इति देवः।

ईषन्-न्ती, ईषिष्यन्-न्ती-ती, ईषयन्-न्ती, ईषयिष्यन्-न्ती-ती, ईषिषिषन्-न्ती, ईषिषिषिष्यन्-न्ती-ती, इति शतरि परं विशेषः। घञि ईषः[B]। अन्यानि रूपाणि सर्वाण्यपि ईजधातुवत् (81) ज्ञेयानि।

(90) "ईह चेष्टायाम्" (I-भ्वादिः-632. अक.सेट्. आत्म.)

ईज गतिकुत्सनयोः—(81) इति धातुवत् सर्वाणि रूपाणि ज्ञेयानि।

अभिधानस्वाभाव्यात् स्त्रियां कर्मव्यतीहारेऽपि णच् नेष्ट इति, तेन व्यतीहा-इत्येव रूपमिति च भाष्ये।

(91) "उक्ष सेचने" (I-भ्वादिः-657. सक. सेट्-पर.)

उक्षकः-क्षिका,	उक्षकः-क्षिका,	उचिक्षिषकः-षिका ;
उक्षिता-त्री,	उक्षयिता-त्री,	उचिक्षिषिता-त्री ;

A. 'संक्लेशितस्वकथदक्षणदीक्षितं तं प्रेक्ष्यैष जन्मफलमीषितवान् महात्मा॥' धा. का. 1-77.

B. 'शूषन् दृशोरमृतयूषमजूषकस्त्वं भूषस्यनूषमतिरीषभुजां प्रियः क्ष्माम्॥' धा. का. 1-86.